

Súd: Okresný súd Bratislava V
Spisová značka: 49C/31/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1519202730
Dátum vydania rozhodnutia: 02. 09. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Natália Kolláriková
ECLI: ECLI:SK:OSBA5:2021:1519202730.7

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava V v konaní vedenom sudkyňou JUDr. Natáliou Kollárikovou, v právnej veci žalobcu F. S., nar. XX.XX.XXXX, bytom F. 4, N., proti žalovaným: 1/ M. G., nar. XX.XX.XXXX, trvalý pobyt N. -S., zastúpený: JUDr. Jindřich Stoszek, advokát, so sídlom Černyševského 26, Bratislava, 2/ L. C., nar. XX.XX.XXXX, trvalý pobyt N. - R. N., zastúpený: Advokátska kancelária ŠKODLER & PARTNERS, s.r.o., IČO: 47 238 232, so sídlom Dobšinského 12, Bratislava, o náhradu škody, takto

rozhodol:

- I. Žalovaný v 1. rade je povinný zaplatiť žalobcovi istinu vo výške 323,87 Eur do troch dní odo dňa právoplatnosti tohoto rozsudku.
- II. Súd konanie v časti istiny 340,- Eur voči žalovanému v 1. rade zastavuje.
- III. Žalobcovi a žalovanému v 1. rade v časti zastaveného konania súd náhradu trov konania nepriznáva.
- IV. Žalobca má nárok voči žalovanému v 1. rade na náhradu trov konania vo zvyšnej časti konania v rozsahu 100%.

odôvodnenie:

1. Žalobou doručenou tunajšiemu súdu dňa 24.06.2019, doplnenou podaním doručeným súdu dňa 18.09.2019 sa žalobca domáhal, aby súd zaviazal žalovaných spoločne a nerozdielne na zaplatenie sumy vo výške 663,87 Eur z titulu náhrady škody, ktorá bola žalobcovi spôsobená protiprávnym konaním žalovaných, za ktoré boli právoplatne odsúdení v trestnom konaní rozsudkom Okresného súdu Bratislava V sp.zn. 1T 75/2017 dňa 04.03.2019.

2. Žaloba bola zdôvodnená tým, že v období od XX.XX.XXXX do XX.XX.XXXX v meste N. na S. ceste číslo 5, v sídle spoločnosti EUROMAX, spol. s r. o., po predchádzajúcej vzájomnej dohode obvinených, konateľ označenej spoločnosti M. G. s vopred dohodnutým klamlivým príslubom zhodnotenia finančných prostriedkov vo výške 20 % až 62 % ročne, osobne ako i prostredníctvom svojich zamestnancov uzatváral zmluvy o tichom spoločenstve, na základe ktorých preberal od občanov peňažné vklady v rôznej výške, ktoré takto získané finančné prostriedky nezhodnocoval, nepoužil na podnikanie, ale ich odovzdával L. C., ktorý ich použil pre vlastnú potrebu, pričom si boli vedomí, že podmienky splatenia záväzkov voči všetkým tichým spoločníkom nie sú splniteľné, čím tichým spoločníkom spoločnosti spôsobili súhrnnú škodu vo výške 10.198.007 Sk (338.491,78 Eur). Uvedeným protiprávnym konaním bola spôsobená škoda žalobcovi vo výške 20 000,- Sk (663,87 Eur), ktorú si žalobca riadne a včas uplatnil ako i preukázal v trestnom konaní. Žalobca poukázal na to, že za spáchaný skutok boli žalovaní odsúdení rozsudkom Okresného súdu v Bratislave V dňa 04.03.2019 sp.zn. 1T 75/2017, ktorým bola schválená dohoda o vine a treste za trestný čin podvodu podľa § 250 ods. 1, ods. 4 Trestného zákona formou spolupáchateľstva podľa § 9 ods. 2 Trestného zákona, rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa

04.03.2019. Žalobca ako poškodený bol v trestnom rozsudku odkázaný na uplatnenie si svojho nároku v civilnom konaní. Žalobca v konaní doložil fotokópiu Zmluvy o tichom spoločenstve č. XXXXX z XX.XX.XXXX, zmenku na sumu 6000 Sk, zmenku na sumu 20 000,- Sk, rozsudok Okresného súdu v Bratislave V dňa 04.03.2019 sp.zn. 1T 75/2017,

3. Súd žalobe vyhovel vydaním platobného rozkazu č.k. 49C 31/2019-21 dňa 23.09.2019, voči ktorému podali obaja žalovaní včas odôvodnené odpory. Uznesením č.k. 49C 31/2019-55 zo dňa 04.02.2020, právoplatným dňa 13.3.2020 bol platobný rozkaz zrušený.

4. Žalovaný v 1. rade v odpore namietal miestnu príslušnosť tunajšieho súdu, poprel uplatnený nárok v celom rozsahu, žiadal žalobu zamietnuť a priznať mu náhradu trov konania. Namietal svoju pasívnu vecnú legitímáciu z dôvodu, že žalobca bol v zmluvnom vzťahu ako tichý spoločník so spoločnosťou EUROMAX, spol. s r.o., v ktorej bol žalovaný v 1. rade zamestnancom. Zdôraznil, že inštitút tichého spoločenstva predstavuje majetkovú účasť tichého spoločníka na podnikaní obchodnej spoločnosti, s čím je spojená určitá miera rizík pre spoločnosť, ale i pre tichého spoločníka, s čím žalobca ako tichý spoločník musel byť uzrozumený. Žalobca porušil svoju prevenčnú povinnosť - predchádzať škodám, nakoľko mal byť obozretný a starostlivý pri hospodárení so svojimi prostriedkami a spôsobom ich zhodnocovania. Ďalej namietal, že v prípade žalobcu bola zmluva o tichom spoločenstve medzi spoločnosťou EUROMAX, spol. s r.o. a tichým spoločníkom - žalobcom uzatvorená tak, že bol použitý formulár s blanco podpisom žalovaného v 1. rade. Žalobca a žalovaný v 1. rade sa osobne nestretli. Formulár za účelom uzatvoriť zmluvu o tichom spoločenstve so žalobcom nepoužil a nepodpísal priamo žalovaný v 1. rade, chýbal jeho vážny, slobodný a určitý prejav vôle. Pri podpisovaní blanco formulárov nemal slobodu vôle, podpisoval ich pod hrozbou psychického a fyzického násillia zo strany tretích osôb. Slobodne by ich nepodpísal. V odpore tvrdil, že keď chcel celú vec oznámiť na políciu, bol fyzicky napadnutý a zachránil sa útekem zo Slovenska. Zdôraznil, že vtedajšia politická a spoločenská situácia mu negarantovala prežitie, o čom svedčí všeobecne známa situácia vo vtedajšom podsvetí a rozsah mafiánskych vrážd a násillia. Poukázal na to, že on sám nemal z celej veci žiaden benefit, majetkový ani iný prospech. Žalovaný v 1. rade navrhol výsluch svedkyne I. A. - Z. administratívnej pracovníčky spoločnosti EUROMAX, spol. s r.o. (bez uvedenia skutočností, ku ktorým mala byť navrhovaná svedkyňa vypočutá).

5. Miestna príslušnosť tunajšieho súdu je daná ust. § 19 písm. b) CSP, nakoľko skutočnosť, ktorá zakladá právo na náhradu škody žalobcu nastala v obvode tunajšieho súdu na S. ceste č. X v N., z toho dôvodu súd v zmysle ust. 42 CSP vyhodnotil námietku miestnej nepríslušnosti tunajšieho súdu uplatnenú žalovaným v 1. rade v odpore ako nedôvodnú a neprihliadol na ňu.

6. Žalovaný v 2. rade v odpore namietal taktiež svoju pasívnu vecnú legitímáciu v spore, keď poukázal na uzavretie zmluvy o tichom spoločenstve medzi žalobcom ako tichým spoločníkom a spoločnosťou EUROMAX, spol. s r.o., v ktorej žalovaný v 2. rade nebol nikdy spoločníkom alebo konateľom a zároveň nebol nikdy zainteresovaný na činnosti spoločnosti EUROMAX, spol. s r.o. Žalovaný v 2. rade mal za to, že pasívne vecne legitimovanou osobou mala byť uvedená spoločnosť. Ďalej poukázal na to, že tichému spoločníkovi nevzniká automaticky nárok na plnenie, ale iba v prípade, ak podnikateľ dosiahol zisk. V prípade straty podnikateľa sa na strate podieľa aj tichý spoločník a to znížením vkladu tichého spoločníka. Žalobca s týmto rizikom uzavretím zmluvy o tichom spoločenstve súhlasil, a preto mu nevznikol nárok na náhradu škody. K rozsudku Okresného súdu v Bratislave V dňa 04.03.2019 sp.zn. 1T 75/2017 uviedol, že žalovaný v 2. rade uzavrel dohodu a vine a treste napriek tomu, že sa cíti nevinný. Dohodu uzatvoril z dôvodu, že trestné stíhanie sa viedlo voči jeho osobe viac ako 12 rokov a súdne konanie by trvalo minimálne ďalšie tri až štyri roky. Dĺžka trestného stíhania negatívnym spôsobom dlhodobo zasahovala do súkromného života žalovaného v 2. rade, preferujúc stabilitu a pokoj súkromného života sa žalovaný v 2. rade rozhodol uzatvoriť dohodu o vine a treste. Žalovaný v 2. rade žiadal žalobu zamietnuť a priznať žalovanému v 2. rade náhradu trov konania.

7. Žalobca podaním doručeným súdu dňa 28.06.2021 (po prvom pojednávaní vo veci) vzal voči žalovanému v 2. rade žalobu v celom rozsahu späť z dôvodu uzavretia mimosúdnej dohody o urovaní, náhradu trov konania voči žalovanému v 2. rade priznať nežiadal. Žalovaný v 2. rade podaním doručeným súdu dňa 21.07.2021 vyjadril súhlas so späťvzatím žaloby voči jeho osobe. Súd Uznesením č.k. 49C 31/2019-162 zo dňa 26.08.2021 konanie voči žalovanému v 2. rade v zmysle § 145 ods. 1 CSP v spojení s čl. 4 ods. 1 CSP zastavil samostatným uznesením s prihliadnutím na hospodárnosť konania.

8. Žalobca podaním doručeným súdu dňa 28.06.2021 zároveň vzal žalobu čo do istiny vo výške 340 Eur späť i voči žalovanému v 1. rade a to z dôvodu mimosúdnej dohody so žalovaným v 2. rade. Súd v zmysle ust. § 145 ods. 2 CSP, konanie voči žalovanému v 1. rade vo výške istiny 340 Eur zastavil vo výroku II. tohto rozsudku.

9. Súd vo veci vykonal dokazovanie na dvoch pojednávaniach a to výsluchom žalobcu a listinnými dôkazmi: zmluvou o tichom spoločenstve č. XXXXX z XX.X.XXXX, fotokópiami zmienek na sumu 6000,- Sk, na sumu 20 000 Sk, obsahom pripojeného spisu sp.zn. 1T 75/2017 a to najmä z pripojeného spisu tunajšieho súdu sp.zn. 1T 75/2017 - zápisnicu o výsluchu svedka - poškodeného zo dňa X.X.XXXX (S. F.), ktorá sa nachádza vo vyšetrovacom spise 13. zväzok čl. 3057, rozsudok tunajšieho súdu 1T 75/2017 čl. 4483, právoplatný 4.3.2019 (žalobca uvedený vo výroku pod číslom 108), prečítaním a zhodnotiac vykonané dôkazy jednotlivo a vo vzájomnej súvislosti zistil tento skutkový stav veci:

10. Žalobca ako tichý spoločník uzavrel so spoločnosťou EUROMAX, spol. s r.o., so sídlom Viedenská cesta č. 5, 851 01 Bratislava ako podnikateľom dňa XX.XX.XXXX Zmluvu o tichom spoločenstve č. XXXXX, v zmysle ktorej poskytol spoločnosti EUROMAX, spol. s r.o. vklad vo výške 20 000 Sk. Zmluvné strany sa dohodli, že sa tichý spoločník bude podieľať na zisku podnikateľa v takom rozsahu, ktorý sa rovná výnosu vo výške 40% ročne poskytnutého vkladu. Zmluva bola uzavretá na dobu 12 mesiacov s výplatom podielu tichého spoločníka po skončení zmluvy. V čl. II bod 4) v Zmluve o tichom spoločenstve bolo dojednané, že tichý spoločník sa nepodieľa na strate podnikateľa určenej podľa ročnej účtovnej závierky a jeho podiel mu bude vyplatený v dohodnutej výške. V zmysle zmluvy bolo dojednané vystavenie zmienek v prospech žalobcu na sumu vkladu a výnosu (zmenka č. XXXXX). Z fotokópií zmienek vyplýva, že spoločnosť EUROMAX, spol. s r.o. vystavila dve vlastné zmenky na rad žalobcu dňa XX.XX.XXXX so splatnosťou na videnie, jednu na sumu rovnajúcu sa vkladu žalobcu ako tichého spoločníka - zmenková suma 20 000,- Sk a jednu na sumu rovnajúcu sa dohodnutému výnosu - na zmenkovú sumu 6 000,- Sk.

11. Žalobca v konaní tvrdil a preukazoval nevyplatenie vkladu ani výnosu zo Zmluvy o tichom spoločenstve, ani sčasti, čo žalovaní v konaní nepopreli.

12. Z pripojeného trestného spisu tunajšieho súdu sp.zn. 1T 75/2017, z časti vyšetrovací spis 13. zväzok čl.3057 - Zápisnica o výsluchu svedka -súd zistil, že si žalobca ako poškodený dňa XX.XX.XXXX uplatnil v trestnom konaní nárok na náhradu škody v rozsahu vkladu 20 000,- Sk a v rozsahu výnosu 6 000,- Sk.

13. Rozsudkom Okresného súdu Bratislava V sp.zn. 1T 75/2017 zo dňa 04.03.2019, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 04.03.2019 podľa § 334 ods. 4 Tr. por. súd schválil dohodu o vine a treste uzatvorenú medzi Krajským prokurátorom pre Bratislavu a obv. M. G. a L. C. z XX.XX.XXXX, v zmysle ktorej boli žalovaní uznaní za vinných, za to, že v období od XX.XX.XXXX do XX.XX.XXXX v meste N. na S. ceste číslo 5, v sídle spoločnosti EUROMAX, spol. s r. o., po predchádzajúcej vzájomnej dohode obvinených, konateľ označenej spoločnosti M. G. s vopred dohodnutým klamlivým príslubom zhodnotenia finančných prostriedkov vo výške 20 % až 62 % ročne, osobne ako i prostredníctvom svojich zamestnancov uzatváral zmluvy o tichom spoločenstve, na základe ktorých preberal od občanov peňažné vklady v rôznej výške, ktoré takto získané finančné prostriedky nezahodnocoval, nepoužil na podnikanie, ale ich odovzdával L. C., ktorý ich použil pre vlastnú potrebu, pričom si boli vedomí, že podmienky splatenia záväzkov voči všetkým tichým spoločníkom nie sú splniteľné, čím tichým spoločníkom spoločnosti spôsobili súhrnnú škodu vo výške 10.198.007 Sk (338.491,78 Eur). V rozsudku boli poškodení (v počte 113) identifikovaní jednotlivo, pričom žalobca bol uvedený pod číslom 108. s uvedením sumy 20.000.- Sk (663,87 Eur). Žalovaní v zmysle rozsudku sa spoločným konaním na škodu cudzieho majetku seba a iného obohatili tým, že uviedli niekoho do omylu a spôsobili tak na cudzom majetku škodu veľkého rozsahu, čím spáchali trestný čin podvodu podľa § 250 ods. 1, ods. 4 Trestného zákona, formou spolupáchateľstva podľa § 9 ods. 2 Trestného zákona č. 140/1961 Zb. (zákona účinného v čase spáchania skutku), za čo boli obaja odsúdení podľa § 250 ods. 4 Tr. zák. účinného do 31.12.2005, s použitím § 39 ods. 1 Tr. zák. k trestu OS v trvaní 2 (dva) roky a podľa § 49 ods. 1 písm. a), § 50 ods. 1 Tr. zák., sa mu výkon trestu podmienenečne odkladá na skúšobnú dobu v trvaní 3 (tri) roky.

14. Podľa ust. § 288 ods. 1 Tr.por., účinného od 01.01.2006, súd poškodených (medzi nimi pod poradovým číslom 108 aj žalobca) odkázal s nárokom na náhradu škody na civilný proces.

15. Žalobca pred súdom vypovedal , že sa žalovaní chceli obohatiť nielen na jeho úrok, ale i na úrok iných dôchodcov.

16. Žalovaný v 1. rade prostredníctvom svojho právneho zástupcu zotrval na svojej obrane obsiahnutej v odpore, žiadal žalobu v celom rozsahu zamietnuť. Poukázal na to, že žalovaní v 1. rade bol odsúdený OS BA V, pričom bol v podstate tzv. „biely kôň“, ktorý pod hrozbou násillia uzatváral v mene právnickej osoby EUROMAX, spol. s r. o. zmluvy o tichom spoločenstve s fyzickými osobami. V prípade, ktorý sa týka žalobcu, boli použité listiny, ktoré vopred podpísal, teda nebol prítomný pri podpise žalobcom. V danom prípade teda chýba jeho právne záväzný prejav vôle, došlo k situácii, že mu hrozila smrť, a preto utiekol do zahraničia. O svoj život sa obáva dodnes, preto sa nezúčastnil na pojednávaní v tomto konaní. Zotrval na argumentácii o porušení prevenčnej povinnosti žalobcu v zmysle Občianskeho zákonníka vo vzťahu k výške škody, keďže žalobca uzavrel zmluvný vzťah, ktorý bol zjavne nereálny a neprístupoval k tomu so zodpovednosťou a uvážlivo. Ďalej uviedol, že bola narušená aj príčinná súvislosť medzi konaním žalovaného v 1. rade a vznikom škody, keďže pod nátlakom podpísal niekoľko blanco listín, zmlúv o tichom spoločenstve a listín s tým súvisiacich.

17. Žalovaný v 1. rade zotrval na návrhu na výsluchu svedkyne I. A. - Z.. Súd na pojednávaní zamietol návrh žalovaného v 1. rade na vykonanie navrhovaného dôkazu, keď v návrhu na výsluch svedkyne (v odpore ani v prednese na pojednávaní) neuviedol označenie skutočností, ktoré majú byť výsluchom svedkyne preukázané, navyiac súd mal z vykonaného dokazovania náležite zistený skutkový stav veci potrebný pre rozhodnutie a dospel k záveru, že vyhodnotenie dokazovania súdu by výpoveď navrhovanej svedkyne neovplyvnila. I s prihliadnutím na hospodárnosť konania súd nevyhodnotil navrhovaný výsluch svedkyne za potrebný, navyiac že z obsahu trestného spisu vyplýva, že navrhovaná svedkyňa bola v priebehu trestného konania 3x vypočutá, žiadna zo strán sporu v konaní nenavrhlala oboznámenie jej výpovedí z trestného spisu.

18. Podľa § 415 Občianskeho zákonníka , každý je povinný počínať si tak, aby nedochádzalo ku škodám na zdraví, na majetku, na prírode a životnom prostredí.

19. Podľa § 420 ods. 1 Občianskeho zákonníka, každý zodpovedá za škodu, ktorú spôsobil porušením právnej povinnosti.

20. Podľa § 438 ods. 1 Občianskeho zákonníka, ak škodu spôsobí viac škodcov, zodpovedajú za ňu spoločne a nerozdielne.

21. Podľa § 442 ods. 1 Občianskeho zákonníka, uhrádza sa skutočná škoda a to, čo poškodenému ušlo (ušlý zisk).

22. Podľa § 442 ods. 3 Občianskeho zákonníka, škoda sa uhrádza v peniazoch; ak však o to poškodený požiada a ak je to možné a účelné, uhrádza sa škoda uvedením do predošlého stavu.

23. Podľa § 193 CSP, Súd je viazaný rozhodnutím ústavného súdu o tom, či určitý právny predpis nie je v súlade s Ústavou Slovenskej republiky, ústavným zákonom alebo medzinárodnou zmluvou, ktorou je Slovenská republika viazaná. Súd je tiež viazaný rozhodnutím ústavného súdu alebo Európskeho súdu pre ľudské práva, ktoré sa týkajú základných ľudských práv a slobôd. Ďalej je súd viazaný rozhodnutím príslušných orgánov o tom, že bol spáchaný trestný čin, priestupok alebo iný správny delikt postihuteľný podľa osobitného predpisu, a o tom, kto ich spáchal, ako aj rozhodnutím o osobnom stave, vzniku alebo zániku spoločnosti.

24. Na základe vykonaného dokazovania po zhodnotení dôkazov jednotlivo i vo vzájomných súvislostiach a prihliadnutí na všetky okolnosti mal súd za preukázané, že sa žalovaní v 1. rade dopustil protiprávneho konania, za ktoré bol právoplatne odsúdený Rozsudkom Okresného súdu Bratislava V sp.zn. 1T 75/2017 zo dňa 04.03.2019, právoplatným dňa 04.03.2019 pre skutok, ktorý je vymedzený v predmetnom rozsudku. Protiprávne konanie žalovaného v 1. rade bolo súdom kvalifikované ako podvod (§ 250 ods. 1,4 Tr. zák.), formou spolupáchateľstva a škoda, ktorú spôsobil spolu so žalovaným v 2. rade žalobcovi ako poškodenému bola vyčíslená sumou 20 000,- Sk (663,87 Eur). Žalobca ako poškodený si svoj nárok na náhradu škody uplatnil v trestnom konaní riadne a včas, napriek tomu ho súd odkázal

so svojím nárokom na náhradu škody, podľa § 288 ods. 1 Tr. por. na občianske súdne konanie. Súd konštatuje, že žalobca, ktorý v trestnom konaní vystupoval ako poškodený, si v tomto konaní uplatnil nárok na náhradu škody v rovnakom rozsahu, za akú boli žalovaní právoplatne odsúdení.

25. V zmysle ust. § 193 CSP, je civilný súd v konaní viazaný rozhodnutím trestného súdu o tom, že bol spáchaný trestný čin a o tom, kto ho spáchal (§193 CSP).

26. V tejto súvislosti súd poukazuje na to, že trestný čin je protiprávny čin, ktorého znaky (tzv. znaky skutkovej podstaty) sú uvedené v trestnom zákone, a to v jeho osobitnej ako aj všeobecnej časti, pričom tvoria nerozlučnú jednotu. Skutková podstata trestného činu obsahuje štyri základné kvalifikačné znaky, a to 1/subjekt - páchatel'a, 2/subjektívnu stránku - zavinenie vo forme úmyslu alebo nedbanlivosti, 3/objekt - záujem chránený trestným zákonom a 4/ objektívnu stránku - konanie páchatel'a, resp. opomenutie konanie páchatel'a v prípade keď bol povinný konať. V prípadoch pri niektorých trestných činoch (napr. krádež, podvod, sprenevera) k týmto štyrom základným kvalifikačným znakom povinne pristupujú aj ďalšie kvalifikačné znaky, napr. vznik škodového následku (spôsobenie škody inému), či kvalifikovaná škoda (t. j. minimálna výška škody potrebná na spáchanie trestného činu). Aby bolo možné vo veci trestného rozsudku posúdiť, či určitá osoba spáchala určitý trestný čin, musia byť preukázateľne splnené všetky znaky skutkovej podstaty daného trestného činu.

27. V civilnom sporovom konaní konajúci súd si nemôže urobiť úsudok o tom, či boli naplnené znaky skutkovej podstaty určitého trestného činu. To prislúcha iba súdu v rámci trestného konania. Pokiaľ je súčasťou skutkovej podstaty aj vznik škodlivého následku, je civilný súd viazaný nielen záverom trestného súdu o zavinenom protiprávnom konaní páchatel'a, ale aj o vzniku škody a existencii príčinnej súvislosti medzi zavineným protiprávnym konaním páchatel'a a spôsobenou škodou.

28. Na základe vyššie uvedeného súd žalovaného v 1. rade považoval za pasívne vecne legitimovaného v tomto konaní lebo škoda, ktorá bola jeho protiprávnym konaním spôsobená žalobcovi (poškodenému) bola nesporne preukázaná v trestnom konaní a bola základom na posúdenie jeho trestnoprávnej zodpovednosti, ktorú súd nemôže ani spochybníť, ani vyvrátiť.

29. K obrane žalovaného v 1. rade týkajúcej sa nesplnenia prevenčnej povinnosti žalobcu pri uzavretí Zmluvy o tichom spoločenstve súd poukazuje na to, že občianskoprávnu prevenciu možno charakterizovať ako súhrn spôsobov a foriem predchádzania tomu, aby neboli ohrozované a porušované subjektívne občianske práva, t.j. práva, ktoré sú upravované a chránené normami občianskeho práva hmotného v objektívnom zmysle. Vlastný obsah úpravy občianskoprávnej prevencie spočíva v stanovení určitého systému preventívnych právnych povinností, ako aj nepriaznivých právnych následkov spätých s ich ohrozením alebo porušením. Každý je v zmysle ust. § 415 OZ povinný zachovávať vždy taký stupeň pozornosti, ktorý je možné po ňom vzhľadom na konkrétnu časovú a miestnu situáciu rozumne požadovať a ktorý - objektívne posudzovan- je spôsobilý zabrániť alebo aspoň čo najviac obmedziť riziko vzniku škôd na živote, zdraví alebo majetku, životnom prostredí, uvedené ustanovenie mu však neukladá povinnosť predvídať každý v budúcnosti možný vznik škody.

30. Súd mal za preukázané, že zo strany žalobcu nebola porušená prevenčná povinnosť v zmysle ustanovenia § 415 OZ, keď prihladol na konkrétne okolnosti prípadu, a to žalobca bol v čase uzavretia Zmluvy o tichom spoločenstve dôchodca, o možnosti investície sa dozvedel z dennej tlače, v čase uzavretia zmluvy (august XXXX) neboli verejne a všeobecne dostupné a známe informácie o nevyplatení investícii do iných spoločností v budúcnosti, ktoré na finančnom trhu ponúkali vysoké úročenie vkladov. V danom období pôsobili na finančnom trhu spoločnosti BMG Invest a Horizont, ktoré práve v roku 1998 prijali od občanov najvyššie vklady, ponúkali vysokú mieru úročenia vkladov.

31. Povinnosť dodržiavať obvyklú mieru opatrnosti má každý, v prípade, ak by žalobca nedodrжал obvyklú mieru opatrnosti nebolo by možné vyhodnotiť, že bol uvedený do omylu, čím by nedošlo k naplneniu skutkovej podstaty podvodu (uvedenie niekoho do omylu), to by prichádzalo do úvahy v prípade, ak by nepravdepodobnosť tvrdení (v danom prípade tvrdenia o prísľube vyplatenia výnosu, tvrdenia obsiahnuté v Zmluve o tichom spoločenstve) bolo možné na prvý pohľad rozpoznať ako nepravdivé, prípadne daná nepravdivosť tvrdení by nebola spôsobilá vyvolať nesprávnu predstavu žalobcu (o vrátení poskytnutého vkladu a výnosu). Žalobca v danom prípade bol uvedený do omylu, vzhľadom na všetky subjektívne okolnosti žalobcu a všeobecne dostupné informácie nemal možnosť na prvý pohľad

vyhodnotiť Zmluvu o tichom spoločenstve ako klamlivú a vrátenie investovaných finančných prostriedkov spolu s výnosom ako nereálne, % zúčenia vkladu ako absurdné.

32. Podľa § 420 Občianskeho zákonníka každý zodpovedá za škodu, ktorú spôsobil porušením právnej povinnosti. Škoda predstavuje majetkovú ujmu vyjadriteľnú v peniazoch. Podmienkou vzniku zodpovednosti za škodu v zmysle citovaného zákonného ustanovenia je protiprávne konanie, ktorým bola tretej osobe spôsobená škoda. Medzi takýmto konaním a škodou spôsobenou týmto konaním musí byť príčinná súvislosť. Je úlohou poškodeného dokázať existenciu konania škodcu.

33. Vykonaným dokazovaním mal súd za preukázané, že zo strany žalovaného v 1. rade došlo jednoznačne k porušeniu právnej povinnosti, v danom prípade príslušných ustanovení Trestného zákona, keď sa dopustil vo vzťahu k žalobcovi ako poškodenému podvodného konania, za ktoré bol právoplatne uznaný vinným v trestnom konaní. V priamej príčinnej súvislosti s trestným činom žalovaného v 1. rade bola žalobcovi spôsobená škoda vo výške 663,87 Eur. Výška škody je súčasťou skutkovej podstaty trestného činu podvodu, uplatnená výška škody žalobcom v konaní korešpondovala s výškou škody preukázanou v trestnom konaní, výškou škody vyplývajúcou z listinných dôkazov predložených žalobcom (zo zmluvy o tichom spoločenstve, z vystavenej zmenky), navyš neboli v konaní sporné skutkové tvrdenia žalobcu o výške finančného vkladu žalobcu v sume 20 000,- Sk (663,87 Eur). Po čiastočnom späťvzati žaloby vo výške 340 Eur, žalobca zotrval voči žalovanému v 1. rade na nároku náhrady škody v sume 323,87 Eur dôvodne.

34. O nároku na náhradu trov konania v časti zastaveného konania súd rozhodol a contrario podľa § 256 ods. 1 CSP s prihladením na Čl. 4 ods. 2 CSP, nakoľko k zastaveniu konania voči žalovanému v 1. rade došlo na základe uzavretia dohody o urovaní medzi žalobcom a žalovaným v 2. rade, teda zastavenie konania nezavinil žalobca ani žalovaný v 1. rade, preto súd v časti zastaveného konania nepriznal náhradu trov konania žalobcovi ani žalovanému v 1. rade.

35. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

36. V súlade s § 255 ods. 1 CSP súd posúdil výsledok sporu a úspešnému žalobcovi priznal voči žalovanému v 1. rade vo zvyšnej časti konania nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%.

37. Podľa § 262 ods. 2 CSP o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

38. Súd ďalej uvádza, že v prípade, ak sa v odôvodnení nezaoberal konkrétnou námietkou účastníkov konania, urobil tak preto, že daný argument a taktiež odpoveď naň nepovažoval pre rozhodnutie za rozhodujúce (Ruiz Torija c. Španielsko z 9. decembra 1994, séria A, č. 303-A, s.12, § 29; Hiro Balani c. Španielsko z 9. decembra 1994, séria A, č. 303-B; Georgiadis c. Grécko z 29. mája 1997; Higgins c. Francúzsko z 19. februára 1998).

Poučenie:

Proti rozsudku je prípustné odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na súde, proti ktorého rozsudku smeruje.

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

a) neboli splnené procesné podmienky,

b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,

- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolaie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolaie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak podá ten, kto je na to oprávnený, včas odvolanie, nenadobúda rozhodnutie právoplatnosť, dokiaľ o odvolaní právoplatne nerozhodne odvolací súd.

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.